

**TÖB-DER'DE
ÇIKIŞ YOLU
HEDEF VE
PERSPEKTİFLER**

TÜSTAV

Birlik ve Dayanışma

**öğretmenin birliği
yayınları**

TÜSTAV

A. Coşkun
tarafından
TÜSTAV'a
bağışlanmıştır

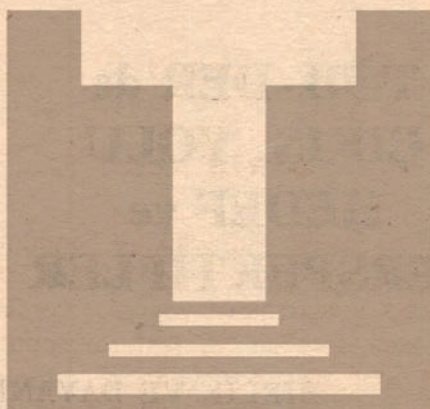
14C/8027

**TÖB-DER'de
ÇIKIŞ YOLU
HEDEF ve
PERSPEKTİFLER**

BİRLİK VE DAYANIŞMA

TÜSTAV

**ÖĞRETMENİN BİRLİĞİ
YAYINLARI**

TÜSTAV

Dizgi - Baskı :
Özal Matbaası - İstanbul
Eylül - 1979

GİRİŞ

Sınıflar Mücadelesinin karmaşık ve hengâmeli gelişmesi içinde ortaya çıkan ve azçok bir çabayla bertaraf edilen, çözölüp giden yanlışlar vardır. Bunların etkileri kısa sürelidir ve iz bırakmadan unutulup giderler. Ama öyle bazı yanlışlar da vardır ki, sınıfların, yığınların halkların mücadelesinde yıkıcı etkilere, acılara, gerilemelere yolaçabilirler. Bunlar unutulamazlar.

Bunları atlamak, örtbas etmek doğru bir yol değildir. Doğru olmadığı gibi, olanaksızdır da. Bunlarla kararlı bir biçimde mücadele etmek ve altetmek gerekir. Ne var ki, bu bir anda, tek bir hamlede olacak bir şey değildir. Bu uğurda verilen mücadele, biriken deneylerin çözölüp kitlelerin eline bir silah

olarak verildiği, kitlelerin sürekli bir biçimde saflara çekildiği azçok uzun bir dönemi kapsar. Bu dönemde kazanılan deneyimler yığınların bilincinde köklü uyanışa yolaçan değerli ve öğretici deneyimlerdir.

Şu anda böyle bir dönem yaşıyoruz. Böyle bir süreç üzerindeyiz ve bu süreç hızla çözüme yaklaşıyor: Bir yanda tüm ilerici güçlerin eylem ve cephe birliği için kavga veriliyor, bu uğurda atılan adımlar hareketler, eylemler var, öbür yanda bunalımlar, tasfiyecilik, birliği tahrip edici adımlar ve davranışlar.. Birbirleriyle çelişkili, birbirine karşıt ikili bir süreç.

Tasfiyecilik Türkiye Demokratik Öğretmen Hareketinin yaşamında son derece olumsuz bir gelişme olarak ortaya çıkıyor. Onun ilk olumsuz özelliği bizzat varoluşudur. Yani ülkemizin derin ve süregen bunalımlara itildiği, Emekçi Halkımızı yıkımın ve açlığın tehdit ettiği —sermaye sahipleri dışında kalan tüm öteki toplumsal katmanları da aynı gelecek bekliyor—, faşist terörün alabildiğine yoğunlaştığı ve halkımızı kana buladığı bugünkü ortamda tasfiyecilik tehlikeli bir gelişme, bir olumsuzluk olarak ortaya çıkmaktadır.

Tasfiyeciliğin ikinci olumsuz özelliği ise özüne ilişkindir. Yani, o sadece varolmakla kalmıyor hareketin asıl devrimci yanını, tüm ezilenlerin savaşım birliği uğrunda, onların Ulusal ve Sosyal kurtuluşu yo-

lunda savaşan gerçek özünü hedef alıyor. Gericileşi-
yor. Gurupu ve Anti-Komünist bir temele yerleşi-
şu ya da bu biçimde —ama mutlak olarak— burju-
vaziye destek sağlıyor.

Günümüzde devrimci kitle hareketlerinin, gs-
terilerin, grevlerin, yiğinsal çıkışların önemi sürekli
artıyor. Günümüzün acil görevi, böyle si eylemler için-
de yiğınların birliğini pekiştirmek ve savaşım ka-
pasitesini yükseltmektir. Kitleleri ekonomik haklar
ve genel demokrasi için verilen siyasi savaşa ek-
mede TÖB-DER ve DİSK gibi örgütlerin yeri ve ne-
mi yadsınamaz. Ama bu örgütlerin uzun sreden
beri sesi soluğu çıkmıyor.

Her görüş ve düşünce olayların canlı akışında
yoklanmalı, pratiğin çürütülmez sınavından geiril-
melidir. İki yıl önce «İlerlemecilerin hesabını görece-
ėiz», «Birlik-Dayanışmayı tecrit edeceğiz» diyenlerin
ve bunu politikalarının temeli yapanların bugün var-
dıkları nokta ne olmuştur. Onlar bu tutumlarıyla ne
«İlerlemecilerin» hesabını grebilmişler ve ne de Bir-
lik-Dayanışmayı tecrit edebilmişlerdir.

Gerçekler açık seçik ortada: Bu dönemde Bir-
lik ve Dayanışma TÖB-DER'in temel gücü olarak ge-
lişmiş ve 4. Kongre'de en gcl gurup durumuna
gelmiştir. Ama onlar bu tutumlarıyla TÖB-DER'i iş-
lemez ve görevlerini yerine getiremez bir hale getire-

bilmişlerdir. Üstelik bu tutumları, öğretmenlerin en yoğun ekonomik baskılar altında ezildiği, en ağır faşist saldırıların hedefi durumuna geldiği bir dönemde sürüp gidiyor. TÖB-DER bu yüzden bu saldırıları örgütlü olarak yığinsal bir biçimde göğüsleyemedi, göğüsleyemiyor. DİSK'teki durum da bundan farklı değildir. Sınıf ve kitle sendikacılığının sembolü olan DİSK bu aynı tutum yüzünden, uzlaşmacı, eylemsiz «orada bir örgüt» durumuna getirilebilmiştir.

Ama bunlar geçici olgulardır. Tasfiyecilerin bu yoldaki «başarıları» geçicidir, anlıktır ve üsteleyen iç çelişkilerle karşı karşıyadır. Bu çelişkilerin en belirgin olanı dillerine doladıkları «keskin sol» laf ebeği ile gerçek pratiklerindeki eylemsizlik ve teslimiyet arasında süren çelişkidir, ve sürgit birarada olamayacaktır. Tabanı daha fazla oyalamaları olanaksız olacaktır. Daha şimdiden kitleler tasfiyeci sahnenin «sol» dekorlarını söküyor ve arkasındaki gerçek çehreyi pratik eylemleriyle günışığına çıkarıyorlar. İşte bu yüzden Tasfiyecilik ne denli ağır etkilere, gerilemelere yolaçsa da kaçınılmaz sonuçtan kurtulamayacak, yenilecektir. Çünkü bugün halkımızın Ulusal ve Sosyal kurtuluşunun tarihi, tasfiyeci burjuva entrikalarının, «uzlaşma» formüllerinin karanlıklarında değil, sınıf mücadelesinin siperlerinde, yığın eylemlerinde ve savaş alanlarında yazılıyor.

BİRLİK İÇİN ZORUNLU BİR GÖREV

Hızı ve temposu bakımından olağanüstü hareketli ve benzersiz bir dönem yaşıyoruz. İniş çıkışları ve ani dönemeçleriyle aksiyon halindeki toplumsal ve politik güçler alanını saran güçlü akıntılarıyla canlı ve dinamik bir dönem. Bütün toplumsal güçler ve örgütler kendilerini bu gelişmelere aktif bir biçimde uydurmak için savaşıyorlar.

Bu gelişmelere ayak uyduramayan örgütlerin bir çoğu parçalanıp gidiyor. Diğer bazılarında ise bunalmalar üsteliyor, iç çalkantılar derinleşiyor. Bu dönem, hızla oluşan gurupların çokluğunu ve bunların aynı hızla elenip gitmelerini sergilemesi bakımından da eşsizdir.

Türkiye Demokratik Öğretmen Hareketinin son yılları bu söylediklerimizi kuşkuyla yer bırakmıyacak bir kesinlikle kanıtıyor. Ne var ki bu dönemden gerekli derslerin çıkarıldığını, aynı kesinlikle söyleyemiyoruz. Kimi gurupların öne sürdüğü görüşler bu kanımızı doğruluyor. Birliğin önemli bir sorun olarak gündemde olduğu bir sırada böyle bir «hassas konunun» üzerine gidilir mi deniyor bize.

Bu görüşler, sürüp giden iç mücadelenin kitle-
sel enerjimizin önemli bir parçasını yutacağı doğru
tesbitinden yola çıkmakla birlikte, yanlış sonuçlara
varıyorlar. Vardıkları sonuçlar yanlış oluyor ve tas-
fiyecilerin sarıldığı yeni taktiğe —sözleriyle tasfiye-
ciliğe karşı görünen ama pratik uygulamalarıyla tas-
fiyeciliği yaygınlaştıran bu 'yeni' taktiğe— destek
olmaktan başka bir işe yaramıyor.

«Gerçeklerin yüzüne dosdoğru bakmasını» bil-
meliyiz. Tasfiyecilik dinmiş, yatışmış ya da ortadan
kalkmış mıdır?. Bu böyle midir? Ama gerçekler bu-
nun tersini doğruluyor. Tasfiyeciler yönetim ve kad-
ro ihraçlarından kitlesele ihraçlara dönüşerek sürü-
yor. Kısa bir süre içinde sadece İstanbul ve Ankara
TÖB-DER şubelerinden 4000 üyenin ihraç edildiğini
belirtmemiz bu konuda yeterli bir fikir verecektir. So-
mut durum budur ve bu durumun yeni olaylara yol-
açacağı da kesindir. Demek ki, dinmiş gibi görünen
sorun, kapanıyor zannedilen yara, yeni sarsıntılarla
kanamaya devam ediyor.

Oysa şu anda, TÖB-DER üyelerinin önemli bir
bölümü, tasfiyelerin geçmişte bazı olumsuz gelişme-
lere yol açtığını ve fakat şimdi kapanıp gittiğini zan-
nediyor. Bu, doğal bir durumdur, hemen her guru-
bun «Birlik» çağrılarıyla ortaya çıktığı, peşpeşe öne-
riler yağdırdığı bir sırada, öğretmen tabanının belirli

bir bölümünün bu kanıya kapılması anlaşılır bir şeydir üstelik. Ama bu durumun savunulmasına, arkalanmasına ve sömürülmesine olanak tanımamalıyız. Bu durumda her bilinçli TÖB-DER üyesinin yapması gereken şey, kalıplaşmış resmi çağrıların, bildirilerdeki temennilerin kabuğunu kırmak ve gerçek temel üzerindeki anlaşmazlığın özüne inmektir. Her bilinçli örgüt üyesi öğretmen ilk görevi budur. Tasfiyeciliğin içyüzünü açığa çıkarmak geniş öğretmen yığınlarına gerçekleri açıklamak, ve onları mücadele safalarına çekmek zorundayız. Bu görevi sürekli bir biçimde yerine getirmeliyiz. Bu yapılmadıkça tasfiyeciliğin raslantısal ve körleme etkileri daha bir süre demokratik öğretmen hareketini tahrip etmeye devam edecektir.

İkinci olarak, birliğin koşullarını yaratmak için ayrılık nedenlerini, örgütsel birliğe zarar veren ayrılıkçı tavırları ortaya sermeliyiz. Sürüp giden olayların, geri gidişlerin ve ileri atılımların ortasında biriken verileri ele almak, dönemin örgüt yönünden bir bilançosunu çıkarmak gerekir.

Burjuvazi saldırıyor. TÖB-DER bu saldırıları göğüslemede. başlıca silahımızdır. O'nun iş göremez hale gelmesine, paslanıp çürümesine engel oluyoruz.

İMF'nin, Emperyalist Tekellerin bize ve halkımı-

za dayattığı şartlar, son derece «aşağılayıcı ve yağmacı» şartlardır. İşbirlikçi Tekelci Burjuvazi ulusal zenginliklerimizi pazara sürmüştür. Devlet ellerindedir. Bu devletle, işçi sınıfı gibi öğretmenlerin çıkarları da taban tabana zıttır. Ve aralarındaki ilişkiler zora dayanıyor. O halde haklarımıza sahip çıkmamız ve sesimizi duyurmamız için güçlü ve örgütlü olmamız gerekir. Güçlü ve örgütlü müyüz? İç birliği parçalanan, devrimci omurgası ihraç edilmek istenen bir örgüt nasıl örgütlü ve güçlü olabilir. TÖB-DER'in tasfiyeci Genel Merkez yönetimi eylemden kaçıyor, diyoruz. Bu söylediğimiz doğrudur. Ama böyle bir yönetim eyleme kalksa ne olur. TÖB-DER'in örgütsel ve kitlesel birliğini dinamitlemek isteyen bir yönetim başarılı bir eyleme kalkabilir mi ve eyleme kalksa başarılı olabilir mi? Buna olanak yoktur. Çünkü başarının temel koşulları askıya alınmıştır. Bunun için tasfiyeciliğin üzerine gitmeli ve onu tüm mevzilerinde geriletmeliyiz. Bu yolda verilen mücadele ile örgütsel birlik arasında yaşayan köklü bir bağ vardır. Bu iki sorun birbirine kopmaz bir biçimde bağlıdır. Hiç şüphe çok ki bu mücadelede enerjimizin önemli bir parçasını harcayacağız. Ama sonunda demokratik öğretmen hareketi çok şey kazanacak ve ata sözünün dediği gibi, son gülen iyi gülecek.

TASFİYECİLİĞİN KAYNAĞI VE SIRADAN GELİŞMELER

«Bir süre önce TÖB-DER İstanbul ve Adana Şube Yönetim Kurullarına tüzük ve yönetmelikleri çiğnedikleri gerekçesi ile işten el çektirilmişti. Bu ne TÖB-DER'de bunalım olduğunun kanıtı, ne de bir tasfiyenin başlangıcı idi. Bu, her örgütte her zaman olabilecek sıradan bir gelişme idi.» / G. Gazioğlu, Vatan Gazetesi.

Gazioğlu, İstanbul ve Adana Şubelerinin fesheildiği günlerde böyle diyordu. O günden bu yana iki yıl geçti. Bu iki yıl aslında TÖB-DER'de, bunalımların, kargaşa ve tasfiyelerin iki yılıdır.

TÖB-DER sıradan rahatsızlıkları, hatta daha da önemlilerini atlatabilecek bir örgüttür. Nitekim geçmişte böyle olaylar ortaya çıkmış ve 6 Aralıkta olduğu gibi, «ufak bir terleme ile» atlatılabilişti. Bunlar Demokratik Öğretmen Hareketinde ciddi bunalımlara yolaçmadılar. İstanbul ve Adana olaylarıyla başlatılan örgütsel bunalım ise bugün hâlâ sürüyor. Gerçekler direniyor. Olaylar birtakım laflara göre değil, kendi mantıklarına uygun olarak gelişiyorlar.

Tasfiyecilik ilk anda «tüzük ve yönetmelikleri çiğnemek», «aidatları eksik ödemek» gibi zevahiri nedenlerle perdeleniyordu. Ama bunlar kısa zamanda unutulup gittiler. Olaylar kendi gerçek kimlikleriyle soyunup ortaya çıkmaya ve gelişmeye başladı. Ve artık ileriye doğru atılan adımlar birbirine eklenen zincirleme bir gelişmeden, çözülmemiş olan ve ortada duran çelişkilerin bir gelişmesinden başka bir şey değildi. Atılan her adımda ortak noktalar biraz daha uzaklaşıyor, birlik olanakları biraz daha ortadan kalkıyordu. Genel Merkez kendi başlattığı bu çalkantıya artık yön veremez hale geldikçe durum daha da ciddi boyutlar kazanıyordu. TÖS'ün, TÖB-DER'in ve Türkiye Demokratik Öğretmen Hareketinin tarihinde benzeri görülmemiş olan bu gelişmeler nasıl «sıradan bir gelişme» olabilirdi?

Kaldı ki, böyle bir olumsuzluğun «her zaman, her örgütte» ortaya çıkabilme ihtimali, böyle bir ihtimal, bu olayın «sıradan bir gelişme» olduğuna kanıt olarak gösterilir mi? Bu onu kanıtlamaz, tersine çürütür. Çünkü eğer o, «her zaman, her örgütte» ortaya çıkabilecekse, o zaman sıradan değil, var gücümüzle savaşmamız gereken ciddi ve bulaşıcı bir hastalık sözkonusu demektir. Üstelik bu «her örgüt» kavramıyla kastedilen TÖB-DER ve DİSK gibi demokrasi kavgasında stratejik önemi olan örgütler-

se, ve sözü edilen «her zaman» da faşist tehlikenin alabildiğine üstelediği somut bir zamansa.

Gerçekler tasfiyeciliğin, «sıradan» bir biçimde ve rasgele ortaya çıkmadığını gösteriyor. Tasfiyecilik, burjuvazi ile proletarya arasında, tekellerle geniş halk kitleleri arasında, faşist mihraklarla demokrasi güçleri arasında mücadele ve çatışmaların keskinleştiği bir aşamada ortaya çıktı. İşte onun kaynağını sınıf mücadelesinin içinden geçtiği bu şartlarda, mücadelenin ulaştığı bu yeni boyutlarda aramamız gerekir. Ekonomik, sosyal, politik, ideolojik tüm alanlarda bunalımlar üstelemektedir. İşçi sınıfı bunalımlardan devrimci bir çıkış için savaşıyor. DGM direnişleri, MESS grevleri, 1 Mayıslar bu savaşımın somut aşamalarıdır. Temel görev, ilerici güçlerin birliğini ortak bir savaş platformunda birleştirmektir.

Öte yandan, tekeller de korunma önlemleri almaktadırlar. İşbirlikçi burjuvazi, «yeni birtakım girişimlerde» bulunmadan, kendisine göre «kurtarıcı bazı adımlar» atmadan erkini sürdüremez hale gelmiştir. Gelişen yığın hareketlerinin üstüne kanla kurşunla gidilmektedir. Ne var ki iktidar, böyle bir tek yönlü dayanakla ayakta duramaz olmuştur artık. Demokrasi togalarına bürünerek ilerici güçlerin birliğini bölüp etkisiz duruma getirme yolları aranıyor. Böylece kitlelerin savaşım gücü köreltilecek ve bunalımın

yükü emekçilerin sırtına bindirilecektir. Emperyalistlerin dayattığı «kurtuluş» reçetelerinin özü, her şeyden önce sendikaların, yığın örgütlerinin likide edilmesine dayanmaktadır.

Bu evrede, burjuva sağ reformizmi ile küçük burjuva sapmaların geniş tayfının aynı eksen etrafında birleştiğini görüyoruz. Ulusal Demokratik Cephe çağrısı yaptığı bir anda, DİSK'te, burjuva sağ reformist sendikacılar aracılığıyla yönetim bunalımı patlak veriyor ve sınıf sendikalarının ihracı biçiminde gelişiyor. TÖB-DER'de aynı anda İstanbul ve Adana şube yönetimleri feshediliyor ve tüm örgüte yayılıyor. Bunalım öteki örgütlere de sıçramaya başlıyor. Sosyal mücadelede önemli bir kavşağa gelinmiştir.

TÜSTAV

TASFİYECİLİK ULUSLARARASI BİR OLAY, EMPERYALİZMİN YENİ BİR SINIF TAKTİĞİDİR

Türkiye İşçi ve Demokratik hareketindeki bunalımın, ülkemizde varolan bunalımdan kaynaklandığını ve buna bağlı olarak sertleşen sınıf mücadelesinin özel bir aşamasında ortaya çıktığını görüyoruz. Ülkemizdeki bunalımlar ise Emperyalist sistemin genel bunalımlarının katmerli bir yansımasıdır. Çünkü Türkiye, işbirlikçi tekelci burjuvazi aracılığı ile emperyalizme göbeğinden bağlıdır. Ne var ki, ülkemize emperyalizmin sadece bunalımları yansıtmıyor, bunalımdan çıkış formülleri, işçi ve demokratik hareketi likide etme taktikleri de yansıyor.

Emperyalist kamp 3. bunalım dönemini yaşamaktadır. Bu bunalım döneminin ayırtedici özelliği, genel bir Dünya Savaşı koşullarında gelişmemesidir. Emperyalist devletler bu evrede çelişkilerini bir dünya savaşıyla «çözme» yoluna gidemiyorlar. Dünya Sosyalist Sistemi onları, çağın gerçeğini kabullenmeye zorluyor, ve manevra alanlarını daraltıyor. Güçlenen Ulusal Kurtuluş Savaşları emperyalistleri eski sömürgelerinden söküp atıyor. Bunlara bağlı olarak,

çelişkileri derinleşen sisteme karşı işçi sınıfının ve anti-tekel güçlerin vuruşları güçleniyor. Kapitalist ülkelerdeki yığın hareketlerinin tabanı genişliyor. Sendikal ve demokratik örgütlerin eylemleri aktifleşiyor, önemleri artıyor.

Bu koşullarda, uluslararası tekeller, her türlü olanaklarını harekete geçirerek sendikal ve demokratik güçleri bölüp parçalama taktiklerini boşa almaktadırlar. Bu girişimleri her zaman marazi bir anti-komünist kampanya izliyor. Tekeller bu yollarla, ilerici güçlerin birliğini dağıtmaya ve bunalımın yükünü örgütsüz emekçi kesimlere ödetmeye kalkışıyorlar.

DİSK'ten ihraç edilmek istenen MADEN - İŞ, BANK-SEN Sendikalarının açıklamalarında şu satırlar yer alıyor: «İhraçlar, yerli ve yabancı tekellerin, bunalımın yükünü işçi sınıfının ve emekçi halkın sırtına yıkma stratejisinin bir parçasıdır... İhraçlar tekellerle uzlaşmayla eş zamanlıdır.»

BANK - SEN Sendikasının açıklamalarını izleyelim :

«İhraç kararlarının verildiği gün, cereyan eden bir olay son derece anlamlıdır ve bizce tüm gerçeği açıklayacak niteliktedir. İhraç kararlarının verildiği gün Başbakanlıkta bir toplantı yapılmış ve bu toplantıya TÜRK - İŞ, DİSK, Türkiye İşverenler Sendi-

kası Konfederasyonu ve Türkiye Sanayi Odaları Birliği yöneticileri ve temsilcileri katılmıştır.»

Böylece işçi ve patron sendikalarının yöneticileri bir araya getiriliyor. Amaç tekellerin bunalımını, emekçilerin sırtına bindirmek ve «ekonomiyi darboğazlardan» kurtarmaktır! İMF «ücretlerin dondurulması»nı temel bir şart olarak dayatmıştır. Bunların başarılması ise, işçi sınıfının tekellere karşı çıkarlarını kararlılıkla savunan ve bu yolda uzlaşmaz bir kavga veren sendikaların DİSK'ten ihracına bağlıdır.

Nitekim toplantının sonunda holdingçilerin, Sabancı ve Narinlerin, Işıklar ve Baştürk ile «dayanışması», «asgari müştereklerde birliği» vurgulanıyordu. İhraç kararlarının verildiği gün işte böyle olaylar cereyan etmekteydi.

BANK - SEN Sendikasının ihraçlarla ilgili broşüründe —bu broşürün mutlaka okunmasını öneriyoruz— Uluslararası tasfiye olayları da ele alınmaktadır. Özet olarak :

1 — Emperyalizmin, işçi sınıfı ve Demokratik Hareketleri yok etme girişimlerinin, bunalımın yükünü işçi ve emekçilerin sırtına yıkma stratejisinin bir parçası olarak **tasfiyecilik** gündeme gelmiştir.

2 — Bu strateji, özellikle reformist burjuva partileri aracılığı ile yürütülmektedir. Baş mimarı B. Alman Sosyal Demokrat H. Schmidt gibi sağ kanat li-

derleridir. «Sosyalist Enternasyonalin» ağababaları öteki reformist partilere bu doğrultuda yön vermektedirler. Tasfiye planları öncelikle sağ sosyal demokrat sendikacılar aracılığı ile eyleme konulmaktadır. Örnekler :

Fransa'da, ilkönce Sosyalist Parti'nin girişimiyle «sol birlik» bozuluyor. Bunun arkasından Fransa'nın en güçlü sendikası CGT içinde bunalım yaratıyorlar. Bunalım öncelikle «yönetim bunalımı» olarak patlak veriyor. Bunda başarılı olamayınca, ikinci büyük sendika olan CFDT ile CGT'nin eylem birliğini dinamitliyorlar. Aynı anda Bağımsız Öğretmenler Federasyonu (FEN) da ayrılıkçı tutuma giriyor ve eylem birliğinden çekiliyor.

İspanya'da, faşizmin yıkılışından sonra İşçi Komisyonları Konfederasyonu legal çalışma olanakları kazanıyor. İşçi Komisyonları Konfederasyonu ile Genel İşçi Birliği (UGT) ve dinsel temeldeki üçüncü sendikal örgüt arasında eylem birliği kurulmuştur. Ne var ki Emperyalizmin «yeni operasyonlarına» paralel olarak reformist UGT anında eylem birliğinden çekiliyor ve birliği parçalıyor.

Portekiz'de, faşizmin çöküşünü izleyen dönemde, Portekiz işçi sınıfının tek sendikal örgütü İntersendikal çok güçlü bir biçimde ortaya çıktı. 25 Nisan Devriminin kazanımlarını kararlılıkla savundu. Ne

var ki Batı Alman Sosyal Demokrat Partinin güdü-
mündeki DGB'nin reformist yöneticileri, İntersendikal
içindeki uzlaşmacı reformistlerin yönetimi ele geçir-
mesi için, harekete geçip «desteklerini» yoğunlaştır-
maya başladılar. Reformistler İntersendikal'de «yöne-
tim bunalımı» yarattılar. Kongrede yenilip yönetimi
ele geçiremeyince, İspanya'daki reformist sendikanın
aynı adıyla (UGT) yeni bir sosyal demokrat konfe-
derasyon kurdular.

Yunanistan'da sendikal haklar en anti - demok-
ratik biçimde çiğnenmektedir. Hükümet sendikal ör-
gütlerin yönetimine istediği gibi müdahale edebil-
mektedir. Buna paralel olarak son metal konfederas-
yonu kongresine, seçimi kazanacağı kesin olan sı-
nıf ve kitle sendikacılığının temsilcileri ve onların
üçlü ittifakı alınmıyor.

Artık, her aklıbaşında insan biriken bu veriler-
den, dünyada ve ülkemizde yaşanan bu olaylardan
gerekli sonuçları çıkarabilir. Her «sıradan» insan bu-
nu yapabilir ve yapmalıdır.

1 — Bu olayların hepsinde ortak olan öz, on-
ları birbirine bağlayan temel özellik tasfiyeciliktir. Ve
tasfiyecilik «sıradan bir gelişme» değil uluslararası
emperyalizmin işçi ve demokratik hareketleri yok
etmeye yönelik 'yeni' bir sınıf taktiğidir.

2 — DİSK'te yönetim bunalımı olarak patlak

veren ve 3 sendikanın ihracı biçiminde gelişen, TÖB-DER'de İstanbul ve Adana şube yönetimlerinin işten el çektilmesi ile başlatılan ve şimdi tüm örgüt çapında yığinsal ihraçlar biçiminde süren bütün bu olaylar emperyalist tasfiyeciliğin genel stratejinin bir parçasıdır.

Bu sonuçlar hepimizin göreceği bir biçimde, açık ve net olarak ortada duruyor. Bu planın hangi sendikacı aracılığı ile ne gibi sübjektif kanallarla DİSK'e taşındığı ya da TÖB-DER'e hangi çatlaklardan sızdığı bizi burada «zerrece ilgilendirmiyor.» Görünen köy kılavuz istemez. Biz de sorunun bu görünüş, ve çürütülemez olan objektif yönü üzerinde duruyoruz. Bugün artık, bu gerçekleri kavramanın hiçbir zorluğu kalmamıştır. Şimdi nisbeten zor olan tasfiyeciliği kendi gelişmesi içinde, bu gelişmenin durakları, labirentleri ve engebeli olan kendi gerçek yolu içinde ortaya sermektir.

TÜSTAV

TÖB - DER'DE TASFİYECİLİK OLAYLAR VE ATILAN ADIMLAR

TÖB - DER'de tasfiyecilik apansız ortaya çıkmadığı gibi, ortaya çıktıktan sonra da sabit, değişmez bir şey olarak kalmadı. Gelişen bir süreç izledi.

Tasfiyecilik başlangıçta belli bir mayalanma, ağır ve sessiz bir biçimlenme dönemi geçirmiştir.

Başlangıçta, dönemin genel merkez yönetimi ile «Devrimci Öğretmen» gurubunun sürüklediği tüm öteki guruplar bir araya geldiler. Tasfiyeci bir yeraltı «ortak platformu» oluşturuldu. Ardından İstanbul ve Adana Şube yönetimleri için pazarlıklara geçildi. Tabanın iradesi ile yönetime gelemeyeceği kesin olan goşizm bu çürüme ortamından yararlanarak yönetime tırmanma hesapları içindedir. Birlik ve Dayanışma dışındaki hemen tüm guruplar, çeşitli ara akımlar ve daha bir sürü ölü artıklar, kalıntılar bir araya getirilmiştir ve ortak bir potada eritilmektedir. Sinsi gizlilikler, ikiyüzlülük yerini zehirli bir kismaya bırakıyor. Tasfiyecilik yuttuklarını kusuyor.

İstanbul ve Adana Şube yönetimlerinin tasfiyesi ile tüm örgütü saran bir bunalım patlak veriyor.

Burjuvazi TÖB-DER'deki dinamiği çöle giden bir kanala akıtabilme planları içindedir. Nitekim tasfiyecilik kısa zamanda bu mecraya dökülüyor ve çıkış kaynağından uzaklaşıp gidiyor. Gurupsal akıntılar kendilerini kaptırıyor ve sürükleniyorlar.

Demokratik öğretmen hareketi zor bir durumdadır. TÖB-DER ancak tasfiyeciliğin geriletilmesi ile varlığını koruyabilir. Tek seçenek budur ve başka çıkış yolu yoktur. Kaçınılmaz bir iç mücadele dönemi başlıyor.

İki yıllık bir dönemi kapsayan bu mücadelede tasfiyeci BLOK sık sık, taraftarları ve güçleri bakımından değişikliğe uğramıştır. Olaylar geliştikçe —ve özellikle de tasfiyecilerin zayıf düştükleri anlarda— F. Işıklar gibi «uzmanlar» ve mahkeme aracılığıyla değişik güçler sahnede boy gösteriyor. Mücadele içinde birçok gurup nereye sürüklendiklerini fark etmeye başlıyorlar. Tasfiyeci blok giderek dağılmaya başlıyor.

Bu gelişmeleri adım adım, aşama aşama izleyelim :

1 — Genel Merkez «yetkilerine dayanarak» İstanbul ve Adana Şube yönetimlerini görevden alıyor. Herhangi bir soruşturma açılmamış, durumun esaslı incelenme gereği bile duyulmamıştır. Görevden alınan yönetimlerin yerine ise tümüyle B.D.'ya karşı bir-

yönetim atanmıştır. İşlemin kendisi anti - demokratik olduğu gibi, yapılan atama da gerçek niyetleri açığa vurmaktadır. Şube yönetimleri ise, Genel Merkezin böyle bir yetkisinin ne tüzükte ve ne de örgüt geleneklerinde varolmadığını, üstelik tümüyle sudan gerekçelere dayandığını, kongre ile tabana hesap vermeye hazır olduğunu vurguluyor. Ve demokratik öğretmen hareketi bu anti - demokratik ve tasfiyeci karara karşı direnmektedir.

B. D., bu aşamada, tabanın iradesini yansıtan ortak demokratik bir yönetim atanması ve güvenilir bir kongre ile bunalımın çözümünü önermiştir. Genel Merkez, goşist ve maocu bağlaşıkları uzlaşma önerilerine karşı çıkıp saldırılarla sonuca gideceklerini hesap ediyorlar. Mücadele çeşitli biçimlerde sürüyor. Genel Merkez Valiliklere, Emniyete başvuruyor. Şubeler ise yasal yollara ve mahkemelere. Saldırı ve savunmalar birbirini izliyor. Yaklaşık 3,5 ay süren bu dönemin sonunda, Genel Başkan nihayet ortak demokratik bir çözüm önerisini benimsiyor. Bu konuda görüşmeler yapılıyor. Karşılıklı adımlar atmaktan başka bir çıkış yolu yoktur. Ortak bir yönetim atanacak ve demokratik bir kongreye gidilecektir. Ne var ki, Genel Merkez bu adımı atamıyor. İnsiyatif olanaklarını yitirmiştir.

2 — Genel Merkez eski atadığı yönetimi yeniden

görevlendiriyor. Ne var ki tasfiyeci blokta ilk çatlak ortaya çıkmıştır. DİB o zamana kadar içinde yer aldığı tasfiyeci kumpastan kendini kurtarabiliyor ve bu yolun çıkmaz olduğunu bir bildiri ile açıklayarak atama yönetimden çekiliyor. Bu aşamada, DM ler de sallantı geçiriyor ve ikiye ayrılıyor. Tasfiyeciliğin temel politikasını artık maocu - goşist unsurlar yürütmektedirler. Yönetim, öğrenci çevrelerinden yığın yığın üye toplayarak örgütü güçlendiriyor! Bu aşamada Birlik ve Dayanışma demokratik bir kongre ortamının ve kongrede öğretmenin güvenliğinin yok edildiğini vurgulayarak, bunun için ortak güvenlik ve demokratik bir kongre komisyonu öneriyor.

Genel Başkan ise, düzenlediği basın toplantısında, İstanbul kongresinin demokratik ve güvenilir bir ortamda yapılması için Genel Merkez olarak her türlü sorumluluğu yüklendiklerini ve kendilerine güvenilmesini istemekteydi. Oysa Genel Merkez hangi gücüyle ve nasıl koruyacaktı bu kongreyi. Buna inanan tek bir öğretmen bile çıkmadı. Bununla birlikte Birlik ve Dayanışma tüm bilinçli örgüt üyelerini, bu kongreye var gücüyle katılmaya ve bu anti - demokratik ortamı göğüslemeye çağırıyordu. Kongre iki politikanın referandumu niteliğine bürünmüştü.

Tüm örgüt çapında olağanüstü bir dikkatle izlenen bu kongre, yaklaşan 4. Kongrenin bir provası

gibidir. Kongre iki durumu öne çıkardı :

a — Birlik ve Dayanışma perspektifinin tabanda tümüyle benimsenmesini, yığinsal birliğin pekişmesini, Birlik - Dayanışma ve ittifaklarının divan seçimlerindeki ezici üstünlüğünü ve tasfiyeci politikanın kitlesel iflasını.

b — Goşist ve öteki tasfiyeci akımların kongreyi kaybettikleri an saldırılarını ve anında polisin kendilerini desteklemesini.

Kongrenin dağılmasından sonra, divan başkanı tüm taraflara ve Genel Merkeze demokratik bir kongre çağrısında bulundu. Buna karşın Genel Merkez «Bu divan çekilsin, Ankara'dan yerine yeni bir divan atayalım» önerisiyle ortaya çıktı. Bu önerileri Birlik ve Dayanışma tarafından reddedilince yeniden Şube kapatma yoluna gittiler.

Genel Merkez'in bu tavrı açık mahkeme kararlarına rağmen devam etmiştir. Bu dönemin bir başka ve 4. Kongreye ışık tutacak özelliği ise, tasfiyecilerin katılmadığı tamamlama kongresinde seçilen ittifaklı yönetimin daha seçildiği an ikircimli tavirlara düşmesi olmuştur. İttifaklarımız özellikle Demokrasi İçin Birlik gurubunun ürkek ve sallantılı tutumları, yönetimin tabanın iradesini gerektiği gibi yerine getirmesini ve yönetime sahip çıkmasını en-

gellemekteydi. Bu ise tasfiyecilere olanak sağlamaktan başka bir sonuç vermiyordu.

3 — Anlaşmazlıkların hızla tabana indiği aşama. Tasfiye ve ona karşı savaşım tüm TÖB - DER çapında yayılıyor. Birlik - Dayanışmacı şubelerin özellikle «aidat» gerekçesiyle, seçilmiş delegeleri düşürülüyor, kongre sonuçları «iptal» ediliyor. Van vb. şube yönetimleri feshediliyor. Oysa «devrimci öğretmen»e istediği gibi delege gösterme olanakları sağlanıyor ve Genel Merkez ittifakı da kâğıt üzerinde şubeler açarak örgütte görülmemiş bir sahtelik ortamını başlatıyordu.

4 — Bütün bu hengâme ortasında 4. Kongreye geliyoruz. Örgüt sürekli artan bir iç gerilim içindedir. Bunalımı çözmesi beklenen kongre, sahte delegeliklerle, tasfiyelerle yeni bunalımlara gebe hale getirilmiştir.

Birlik - Dayanışma bu aşamada, örgütü maocu ve maceracı akımlara teslim etmeme ve tasfiyeciliği geriletme temeli üzerinde ilkeli ve uzun erimli bir ittifak perspektifi önermekte ve bunu gerçekleştirmek için vargücüyle çaba harcamaktadır. O zamana kadar birbirlerini ilkesizlikle suçlayanlar ise artık «ilkelilerin bir yana atılmasına karar vererek» tam bir ilkesizler koalisyonu oluşturmuşlardır.

Tek ilkesi Birlik ve Dayanışmayı örgüt dışına çıkarmak olan bu kutsal ittifak, kongreye dıştan saldırımayla sonuç alamayacağını anlayınca, bu kez, seçilen divana güvensizlik önergesi vererek örgütü yeni bir çıkmaza sürüklemektedir.

Bundan sonraki gelişmeleri izleyelim :

— Tartışmalı divan sorununun yasal organlara götürülmesi, mahkemenin S. Üstün divanının kongreyi tamamlamaya yetkili kararı. Bu kararın aynı mahkemede tasfiyecilerin yüzüne okunması, buna rağmen «Bizim haberimiz yoktu» diye kongreye devam etmeleri.

— S. Üstün divanının yetki ve sorumluluğuna dayanarak taraflara demokratik bir kongre çağrısı. Yapılan kongreye kutsal ittifakçıların katılmaması. B. D. ile hareket eden ittifakların da yeniden yalpalamaları.

— Bu aşamada birlik ve dayanışma örgütsel birliği sağlayıcı, demokratik ve sahteliklerin üstüne gidecek bir kongre için özveri ve kararlılık içinde davranırken özellikle DİB ve HE guruplar geleceği belirsiz divan başkanlı TÖB-DER, kayyum vb. önerilerle o anın görevlerinden yan çiziyorlardı. Bu pasif ve temaşacı anlayışlar karşı ittifakın örgütü iki başlı hale getirme çabalarına katık olmaktan başka bir sonuç vermeyecekti.

Kongre sonrası TÖB - DER yeniden ve daha ağır bir çalkantı içindedir. İki başlılık fiilen devam ediyor ve tüm hızıyla tabana yansıyor. Bu durumdan çıkmanın tek yolu olağanüstü demokratik bir birlik kongresinden geçmektedir. B. D. tüm taraflara, guruplara, eski örgüt başkanlarına ve örgüte böylesi bir kongre için birlik çağrısında bulunuyor. Dönemin yasal yönetimi, bu doğrultuda demokratik birlik komisyonlarının oluşturulması, en kısa zamanda olağanüstü birlik kongresinin çağrılması ve örgütün bu kongreden daha güçlü bir biçimde çıkması için çabalarını yoğunlaştırıyor.

Bu yolda atılan adımlar ise burjuvaziye telaşa düşürmektedir. F. Işıklar gibi burjuva uzlaşmacıları her gün tasfiyecileri kutsayan ve Birlik - Dayanışmayı suçlayan fetvalar çıkarıyorlar. Mahkemelerin şimdiki yönetimi takdis eden kararları, peşpeşe diziliyor. Burjuvazi çeşitli olanaklarıyla sahneye çıkıyor.

Goşistler ve yandaşları daha önce şarlatanca haykırıyorlardı: «Mahkemeler Birlik - Dayanışmayı destekliyor, çünkü bunlar burjuva mahkemeleridir.»

«Burjuva mahkemeleri bizi bağlamaz», «B. D. burjuvaziyle işbirliği içindedir» vb.

TÖB - DER üyeleri o günlerde söylenen sözleri, atılan adımları şimdi daha kolay yargılama olanak-

larına sahiptir. Mahkemeler birbiri ardınca ve kesin olarak tasfiyecilerin «çıkarları» doğrultusunda sonuçlanmıştır. «Devrimci Öğretmen» şimdi bu sonuçları ikına sıkına yutmaya çabılıyor. Ama boşunadır bu çabalar. Ya «burjuva mahkemeleri»ne birşeyler oldu, onlar değiştiler. «Burjuva mahkemeleri olmaktan çıktılar ve bu yüzden de kararlarını devrimci öğretmen lehine sonuçlandırıdılar. Ya da mahkemeler hep o «Burjuva mahkemeleridir» ve bu durumda «Devrimci Öğretmen», goşizm, burjuvaziyle işbirliği içindedir.

5 — Mücadele ve gelişmelerin yönü yeniden İstanbul Şubesinde odaklaşıyor, bir farkla ki, deneyimlerle zenginleşmiş ve özü değişikliğe uğramış olarak.

— Genel Merkezin kimbilir kaçınıcı kez «atadığı» yönetim, İstanbul Şubesi için kongre ilânı veriyor. Delege listelerinin gözden geçirilmesi, ortak güvenlik vb. gibi kongrenin ön koşulları yerine getirilmiştir oysa ki. Birlik ve Dayanışma oldu bitti kongrelere olanak tanımayacağını açıklıyor ve geniş öğretmen tabanı bu perspektif doğrultusunda kongreye iniyor. «Devrimci Öğretmen» kongreyi ısrarla dayattığı halde kongre alanında yoktur. Yönetim kongrenin «demokratik olmayacağını» belirterek istifa etmiştir. (Genel Merkezin kendi atadığı yönetimler de

eninde sonunda işte bu gerçeği kabul etmek zorunda kalıyorlar.)

— Bir kez daha atama yönetim. Zorlukla bulunan 5 kişiye «üyelikleri gözden geçirme görevi» veriliyor. Onlar da aldıkları talimat gereği olarak 2800 üyenin üyeliğini düşürdüklerini ilân ediyorlar. Ne var ki tabanın sert tepkisi karşısında, öğretmenlerin «özür dilemek koşulu ile» üyelikten düşmeyebilecekleri (!) açıklandı. Öğretmenler ise «kim kimden özür dileyecek?» diyorlar.

Bu tartışma ile biz sanki yeniden olayların başladığı ilk günlere, sanki yeniden başa dönüyoruz. Ama bu sadece bir görünüşten ibarettir. Kimileri bu görünüşe bakarak umutsuzluğa kapılıyorlar. Oysa Türkiye Demokratik Öğretmen hareketi daha şimdiden çok şey kazanmış bulunuyor. TÖB - DER'de birlik sorunu bugün her zamankinden daha yakın ve olanaklı hale gelmiştir. Tüm olumsuzlukların ortasında mücadelenin gücü yükseliyor. Tasfiyeci dönemin sonu yaklaşıyor. İki nedenden dolayı bu sonuç kesindir :

Birinci olarak, tasfiyecilik çürümüştür. Gücü tükenmektedir. Örgüt tabanı ise gerçekleri daha net bir biçimde görüyor ve mücadele gücü bileniyor. Tasfiyecilerin açık bir mücadele perspektifi yoktur. Birlik - Dayanışma ve bilinçli örgüt üyeleri ise ne

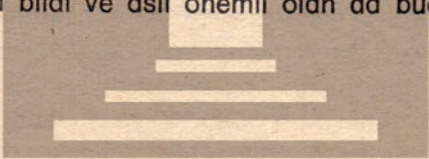
için savaştıklarını biliyorlar. Tasfiyeciler başlangıçta tüm öteki gurupları biraraya getirmeyi başarabilmişlerdi. Bugün ise bu bataklık zeminde sadece bir iki gurup kalmıştır. Tasfiyeci platformlar hızla dağılıyorlar.

İkinci olarak, örgütte sadece tasfiyeci platformlar dağılmakla kalmıyor, tasfiyeciliğe karşı birliğin temelleri de atılıyor. İstanbul'da kitlesel ihraçlara karşı 8 gurubun ortak mücadele platformu oluşturmaları bunun somut bir örneğidir. Şimdi yapılması gereken bu adımları sıklaştırmak ve kalıcı hale getirmektir.

Yaşadığımız günler Demokratik Öğretmen hareketinin önüne son derece kesin ve çözümü ertelenmez bir görev diyor: Tasfiyeci döneme son verme ve örgütsel birliği sağlama görevidir bu. Birlik ve Dayanışmanın temel hedefi budur ve bu hedef doğrultusunda aralıksız savaşacaktır. Farklı görüşler bu görevin birlikte yerine getirilmesine engel değildir. Tasfiye dönemi öğretmen hareketini zayıflatıp burjuvaziye yüreklendirmekten başka bir sonuç getirmedi. Bu deneylerden sonuçlar çıkarıp birlik için savaşmak gerek. Bu yolda verilen mücadele, böylece yalnız tasfiyeciliğe karşı mücadele olmayacak, aynı zamanda burjuvaziye karşı mücadelenin canlı içeriğini de kazanacaktır. Bunlar yapılır ve yaşanan

dönemden ders alınırsa geçen zaman boşa gitmemiş olacak.

TÖB - DER, bu zor dönemi mücadele ederek gerilediği zaman, bunu başardığı an tasfiye olaylarından önceki durumundan çok daha güçlü olacağı apaçık ortadadır. Bunu başaracak olanaklar vardır. TÖB - DER üyeleri, bu dönemde, dayanıklılığın, özveri ve direncin örneklerini veriyorlar. Türkiye demokratik öğretmen hareketi tasfiyelere teslimiyet yolunu değil, bunlara karşı kavga yolunu seçti. TÖB - DER tasfiyeci hiyanete onursuzca teslim olsaydı, geleceğe atacak adımı kalmayacaktı. Ama böyle olmadı, örgüt bağrındaki güçleriyle bu hiyanete karşı çıkmasını da bildi ve asıl önemli olan da budur.

The logo of TÜSTAV is a stylized graphic consisting of a large, dark grey rectangle. Inside this rectangle, there are three horizontal white bars of increasing length from top to bottom, creating a sense of depth or a staircase effect.

TÜSTAV

SONUÇLAR

HEDEF VE PERSPEKTİFLER

Sonuç olarak, bunalım, kargaşa ve tasfiyelerle dolu olmakla birlikte geçirmekte olduğumuz dönemin asıl özellikleri bunlar değildir. Döneme damgasını vuran asıl özellik, «yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisinin öğretmen hareketinin bağrında kök salması olayıdır. Öğretmenler hızla bilinçleniyorlar ve işçi sınıfının savaş yolunda daha büyük bir güçle yer alıyorlar. Tasfiyecilik bu gelişmelere bir tepki olarak ortaya çıkıyor. Burjuva reformist sağ ve küçük burjuva «sol» anarşizminin umutsuz bir tepkisi.

Tasfiyeciliğe sarıldıkça daha büyük bir hızla batıyorlar. Çünkü bunların TÖB - DER'e, dağınıklıklardan, kargaşadan başka verecek bir şeyleri yoktur. Ve tam bir ideolojik çöküntü içindedirler.

Buna karşın goşizm, sosyal mücadelenin öteki ölü artıklarını hortlatmaktan geri durmuyor. Sağ anti - komünizmi ve maocu gericiliği biraraya getirerek direnmeye çabalıyor. Kimi gurupların politik şaşkınlığından, kimilerinin ikircimli ve kararsız tutumlarından yararlanarak ele geçirdikleri yönetim

olanaklarını bu amaç doğrultusunda kullanıyor. Tasfiyeciliği varlığının temel bir politikası haline getiriyor.

İçinde bulunduğumuz bu anın temel görevi, tasfiyeciliği öğretmen kitleleri önünde daha büyük bir güçle açığa çıkarmaktır. Tasfiyeciliği ve onun ardındaki güçleri vargücümüzle teşhir edelim.

— **Uzlaşmacı burjuva reformizmi olarak sağa ve küçük - burjuva maceracılığı olarak «sol»a karşı, bu iki sapmaya karşı kesintisiz ideolojik savaş.**

Öğretmen tabanının politik bilincini yükseltmek, onları ideolojik yönden silahlandırmak sürekli yerine getirilmesi gereken bir görevdir.

Bilindiği gibi bu görev, şu iki durumda özel önem kazanır ve üzerine daha fazla eğilinmesini gerektirir :

1 — Daha yeni ve daha geniş kesimlerin hızla mücadele saflarına katıldığı anlarda,

2 — Sağlı «sol»lu saldırı ve karalama kampanyalarının yoğunlaştığı durumlarda.

Şu anın karakteristiği bu iki durumu birlikte yaşamakta olduğumuzdur. Birlik ve Dayanışma öğretmen tabanında gittikçe genişleyen ve artan bir güçle geliyor. İhanet koroları, iftira ve karalama kampanyaları da aynı oranda artıyor. Ortak kökten gelen burjuva sağ reformizmi ile «sol» oportünist sapmalar aynı araç ve yöntemleri kullanmada birle-

şıyorlar: Burjuvazinin cephaneliğinden ödünç alınan anti - komünizm ve tasfiye. Hiç şüphesiz bu gerici silahlar öğretmen kitlesi gibi bilinç düzeyi yüksek olan bir kitle önünde geri tepmeye mahkûmdur. Bu gelişmeleri daha da hızlandırmak ise bizlerin elindedir. Tasfiyeciliği bütün çıplaklığı ile ortaya sererek bu görevi aktif bir biçimde yerine getirelim. Bu yolda atılan her yeni adım, tasfiyecilerin alanını daha da daraltacak ve onlar öğretmen kitlesinin önüne çıkamaz duruma kısa zamanda geleceklerdir.

İdeolojik mücadele ve gerçekleri tabanda açığa çıkarma mücadelesi her aşamada, her an ve ilkeli bir biçimde yerine getirilmesi gereken somut bir görevdir. Bu mücadele içinde goşizm ve yandaşları yalıtılacak ve onların politikasına omuz veren guruplar da bu çürük zeminden uzaklaşacaklardır. Böylece mücadele giderek tüm diğer gurupların yalpalaayan, kararsız tavırlarının geriletilmesi ve birliğin somutlaşması yolunda gelişecektir.

Bu mücadele zemini istisnasız tüm örgüt tabanıdır. En başta sahte «Devrimci Öğretmen» gurubunun şamata ve demagojilerinin etkisi ile yanıltılan TÖB - DER üyeleri olmak üzere, öğretmenin olduğu her yerde ve her platformda bu görevler yerine getirilecektir.

Son olarak, tasfiyecilik, Birlik ve Dayanışmayı

baş hedef seçmiş olmakla birlikte, yalnızca Birlik ve Dayanışmayı değil, tüm örgütü ve öğretmen tabanını da hedef alıyor. Örgütün devrimci özünü ve kitle temelini kundaklamayı hedeflemektedir onlar. Birlik ve Dayanışma tasfiyeciliğe karşı var gücüyle mücadele ediyor ve ona geçit vermeyecektir. Ne var ki, bu görev, TÖB - DER'in tüm sağlıklı güçlerinin birlikte yerine getirmesi gereken ortak bir görevdir. Örgütsel birliğin temelleri elbirliği ile ve ortak çabalarla yaşama geçirilmelidir.

İkinci olarak, tasfiyecileri tabanda teşhir etmek, onları kesin bir biçimde geriletmeye bir başına yeterli değildir. Bilinçlenen örgüt tabanının tasfiyecilere karşı tepkisini örgütlemek ve kollektif bir biçimde hedefe yönelmek gerekir : Tasfiyecileri tabanın bilinçli iradesi ile her mevzide ve her adımda geriletmek. Geline bu aşamada hemen herkes tasfiyeciliğe karşı olduğunu açıklıyor. Ne var ki açıklamalarla yetinilecek günlerde değiliz. Bu tavırları anti-tasfiyeci bir temel üzerinde somut bir birliğe dönüştürmek zorunludur.

Gerçekte ise kimi guruplar hâlâ bu doğrultuda adım atacak güç bulamıyorlar kendilerinde. Bu yüzden de tabanda pekişen birliği ve burjuvaziye karşı TÖB - DER'in etkinliğini sağlama yolunda ortaya çıkan olanakları yeterince kavrayamıyorlar.

Kimi gurup başlarının bu ilkesiz ve yalpalayıcı tutumları tabanda sağlanan tutarlı bir kitle birliği ile geriletilebilir ve geriletilecektir. İstanbul'da goşizme ve maoculuğa karşı 8 gurubun oluşturduğu birlik platformu, bu yolda atılan bu olumlu adım, tüm örgüt çapında ve somut bir biçimde geliştirilmelidir. Tabanda ve şube kongrelerinde atılacak böylesi adımlar önümüzdeki 5. Kongrenin genel birlik platformuna giden kalıcı adımlar olabilir ve olmalıdır.

Geçmiş kongreler Birlik ve Dayanışmanın ittifak perspektifinin sınındığı ve doğrulandığı alanlar oldular. Birlik - Dayanışma demokratik öğretmen hareketine, maoculuğa, anti - komünizmin her biçimine, goşizme karşı geniş tabanlı ilkeli ve uzun erimli bir ittifak perspektifi önermiştir ve bugün de aynı perspektifi öneriyor. Bugüne kadar bu perspektif tümüyle gerçekleşemediyse, bunda ittifak içinde olması gereken gurupların, dar çıkarıcı anlayışları, ilkesiz bir biçimde yalpa vurmaları temel etken olmuştur. Bu gibi tavırlar bugün de savaşacağımız tavırlar olacaktır.

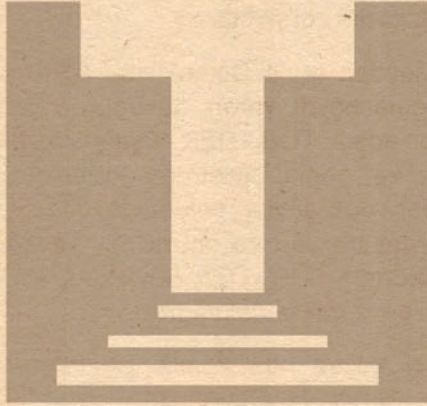
Üçüncü olarak, Tasfiyecilerin Demokratik öğretmen hareketini likide etme, özünü boşaltma ve birliğini parçalama girişimlerine daha fazla seyirci kalınamaz. Gurubu, görüşü ne olursa olsun tüm ile-

rici, demokrat, yurtsever, sosyalist, TÖB - DER tabanı bir an önce harekete geçip bu perspektife omuz vermek, pratik eylemleriyle kimi gurupların ayrılıkçı tavırlarını geçersiz kılmak ve tasfiyeci Genel Merkezin kitlesel birliğimizi iç boğuşmalarda köreltmeyi amaçlayan eylemsiz ve sorumsuz tavrına dur demek, görevi ile karşı karşıyadır.

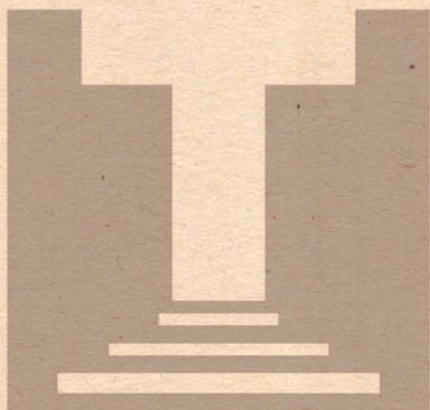
Her şeyden önce Demokratik öğretmen hareketinin birliğine hayat veren, bu uğurda canı pahasına mücadele eden TÖB - DER üyeleri örgütten ihraç edilemez. Ve geniş öğretmen kitlesinin, halkımızın kendisinden çok şeyler beklediği, demokrasi kavgasında saygın bir yeri ve onurlu bir savaşım geleneği olan örgütümüz TÖB - DER böylesine etkisiz ve kavgaya harici bir zemine çekilemez.

Bu iki koşul, etle kemik gibidir ve birbirinden ayrılamaz. Birlik ve Dayanışma öğretmen kitlesinin emperyalizme, faşizme ve tekellere karşı her hakkı, kazanılan mevzilerin her karışı için mücadelesini var gücüyle sürdürecektir. Hiçbir güç bizi işçi sınıfının yolunda, her zaman daha örgütlü ve daha yığinsal bir biçimde savaşmaktan alakoyamaz. Temel görev, demokrasi mücadelesinde yeri olan tüm diğer gurup ve güçleri somut bir eylem birliği temelinde birleştirmek ve TÖB-DER'e saygın yerini kazandırmak ola-

caktır. Bu adımlar tasfiyeciliğin ve burjuva reformizminin örgütümüzün üzerindeki etkilerini eylem içinde çürütecektir.

TÜSTAV

TÜSTAV

TÜSTAV

10.TL